

diskussionen i pressen, for man kommer ikke tættere på end 90-92 pct.s sikkerhed i forskningsresultater for, at man er sikker på den menneskeskabte globale opvarmning, så det har ændret noget.

For langt de fleste mennesker tror jeg, at det imidlertid er den måde, vejret rent faktisk ter sig på, ikke bare i Danmark, men også i andre lande, der har ændret noget. Jeg hører til dem, der af indlysende årsager er meget glad for, at EU nu har besluttet sig for, at man vil have 20 pct. vedvarende energi i 2020, og at det er en bindende beslutning, altså en beslutning, som landene i sidste ende, hvis de ikke går med til det, kan slæbes i retten for. Jeg har sammen med resten af oppositionen slidt og slæbt for, at det rent faktisk blev Danmarks position, og man kan ikke andet end være glad for, at det er blevet det, og det samme gælder, at Danmark vil arbejde for 30 pct. drivhusgasreduktion som forpligtende.

Det, der så er farligt nu, er, hvis man ligesom slapper af og ikke fortsætter, for EU er stadig væk ikke i tilstrækkelig grad på den kurs, hvor man kan sige, at EU virkelig har stor troværdighed. EU har selv erkendt, at 30 pct.s udslip af drivhusgasser i 2020 er nødvendigt, hvis man bare vil have 50 pct.s chance for at undgå faretruende global opvarmning. Men man har ikke forpligtet sig til det endnu.

Her mener jeg så, det er afgørende, at regeringen kommer med en strategi for, hvad Danmark vil gøre i EU nu, ikke om 2 år, men nu og fremover for at få gjort det her til EU's politik og for at få gjort målsætningen om energibesparelser, der nu er vejledende, til en forpligtende, bindende målsætning, sådan at vi rent faktisk med stor troværdighed kan gå ind i de internationale klimaforhandlinger, hvor vi jo godt ved, at specielt store lande som Kina og Indien vil se på, hvad vi gør i EU, som er blandt dem, der er årsagen til det helt store udslip. Hvad gør vi? Hvad påtager vi os selv for at få andre med i forpligtende aftaler?

Kl. 16.00

Derfor spiller det også en stor rolle i det forslag til vedtagelse, vi har lagt frem, at sige, at vi vil have, at regeringen nu kommer med en strategi, arbejder for at synliggøre, hvordan man vil arbejde med det her i EU, og ikke bare siger: Godt overstået forårstopmøde, nu kan vi gå videre til næste punkt på dagsordenen.

Den fare eksisterer jo. Det her er først lige begyndt at trænge rigtig ind i hjernevindingerne

hos stats- og regeringscheferne. Det er en ny problemstilling for dem, som de har ønsket at se bort fra i mange år. Så det kræver virkelig, at man bliver ved for at få ændret det her. Men beslutningen om at gøre vedvarende energi-målene forpligtende i EU er jo også et håb om, at det kan lykkes at komme videre med de andre. Vi har i hvert tilfælde kun EU til at påtage sig det globale lederskab i den her proces.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Og så er det ... nej, undskyld, der er en – lidt sen – markering fra den konservative ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, det beklager jeg naturligvis.

Slidt og slæbt – ja, det kan jeg dokumentere, det kan jeg fortælle at fru Anne Grete Holmsgaard altid gør, og hun arbejder for den rene løsning.

Så får vi igen en historisk redegørelse, og det er jeg selvfølgelig glad for. Men tror fru Anne Grete Holmsgaard ikke, at SF har fået de stemmer, der er at høste på den historiske redegørelse, og i stedet for bør beskæftige sig med den nye situation, som jeg synes er meget spændende, og som Det Konservative Folkeparti jo i al beskedenhed har været med til at skabe?

Der er en dør, og den står ikke på klem, den står fuldstændig åben. Fru Anne Grete Holmsgaard kan gå med ind i stuen og være med til at påvirke det her. Og jeg ved jo, at det er en hjertesag for fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Så vil jeg gerne spørge hr. Wedell-Neergaard, om han er enig i, at den danske regering nu skal arbejde aktivt for umiddelbart at få gjort EU's målsætning for energibesparelse forpligtende, altså bindende, og arbejde for, at 30-procentsmålet for CO₂-reduktionen eller drivhusgasreduktionen også bliver forpligtende.

Er hr. Wedell-Neergaard enig med mig i, at det er det, der skal gøres nu frem til junitopmødet og derefter også, hvis det er nødvendigt? Det synes jeg ville være et fremskridt, for så har vi faktisk en fælles platform at kæmpe videre på, hvis hr. Wedell-Neergaard er enig med mig i det.